

Bilag 2

BOLIGSELSKABERNES LANDSFORENING

Den 7. maj 1984

Vedr. forslag til ændring af lov om individuel boligstøtte (L 172)

Boligselskabernes Landsforening skal hermed indtrængende henstille til folketingets boligudvalg, at ovennævnte lovforslag ikke gennemføres.

I samarbejde med Lejernes Landsorganisation rettede landsforeningen den 28. marts d.å. en henvendelse til boligudvalget om den individuelle boligstøtte, hvori argumenteredes for en række forbedringer bl.a. sigtende på børnefamilierne i det nyere byggeri og på de mange ubemidlede pensionister, for hvem boligydelsen er af afgørende boligmæssig betydning.

Det er på denne baggrund med den største bekymring, at vi konstaterer, at regeringen nu har indgået forlig om en direkte forringelse for mange vanskeligt stillede lejere.

Lovforslaget er ikke forsynet med beregninger af konsekvenserne for modtagerne af boligsikring og boligydelse. Om forslagens konsekvenser hedder det blot i bemærkningerne, at »Den begrænsning i den årlige regulering af boligstøttelovens satser, som foreslås, indebærer isoleret betragtet en besparelse på udgifterne. Besparelsen vil for boligsikringens vedkommende dog blive modvirket noget af den forventede afdæmpede stigningstakt i indkomstudviklingen«.

Landsforeningen ønsker så klart som muligt at gøre boligudvalgets medlemmer opmærksom på, at denne kortfattede formulering i bemærkningerne dækker over meget betydelige sociale forringelser for børnefamilier og pensionister.

For at gøre boligudvalgets medlemmer bekendt med de faktiske konsekvenser af forslaget er i bilaget til denne henvendelse foretaget detaljerede beregninger.

Beregningerne for 1985 kan foretages med betydelig sikkerhed, idet det er pristalsstigningen fra juli 1983 til juli 1984 samt lønstigningen fra marts 1983 til marts 1984, som danner grundlaget for reguleringen af den individuelle boligstøtte pr. 1. januar 1985 efter de almindeligt gældende regler. For

1986 er der naturligvis større usikkerhed knyttet til beregningerne, fordi pris- og lønstigning fra 1984 til 1985 selvsagt er vanskelig at forudse.

Landsforeningen har i beregningerne forudsat en stigning i reguleringspristallet fra juli 1983 til juli 1984 på 6,5 pct. og skal her nævne, at pr. marts 1984 var der tale om en stigning på 7,6 pct. i forhold til året forud. Det er imidlertid forudsat, at denne stigning afdæmpes noget for den seneste del af perioden. Landsforeningen har endvidere forudsat lønstigninger på 4,5 pct. fra marts 1983 til marts 1984 svarende til et overenskomstresultat lige i overkanten af den henstillede lønramme på 4 pct. Disse forudsætninger om pris- og lønstigninger fra 1983 til 1984 kan opstilles med rimelig grad af sikkerhed, og de skal sammenholdes med, at regeringen foreslår de faktiske stigninger fjernet som reguleringsmekanisme og erstattet af en regulering på 2 pct.

For 1986 har landsforeningen forudsat prisstigninger fra 1984 til 1985 på 5,5 pct. og lønstigninger på 4,5 pct. Der er regnet med uændrede lønstigninger og svag, afdæmpet prisstigningstakt, men det skal naturligvis erkendes, at det på nuværende tidspunkt er meget vanskeligt at forudse. Det forekommer imidlertid meget lidt sandsynligt, at pris- og lønstigning virkelig skulle kunne begrænses til 2 pct., som forudsat af regeringen.

Beregningerne er som nævnt ud fra disse forudsætninger gengivet i bilaget.

Beregningerne illustrerer klart det socialt uantagelige i forslaget:

- En række børnefamilier i det nyere byggeri, som i forvejen er klemte af for høj husleje og er ramt af boligsikringslofterne, vil nu miste op til godt 2.000 kr. i tilskud i 1985.
- Folkepensionister, som ellers søges friholdt for nedskæringer via friholdelsen af de sociale pensioner fra de generelle suspensioner af de automatiske reguleringer,